COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 14.10.2011
COM(2011) 644 final

2011/0277 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI

de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumiți alcooli grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Motivele şi obiectivele propunerii

Prezenta propunere se referă la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecţia împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea ţărilor care nu sunt membre ale Comunităţii Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază") în cadrul procedurii antidumping privind importurile de anumiţi alcooli graşi şi amestecurile lor, originari din India, Indonezia şi Malaysia.

Contextul general

Prezenta propunere este realizată în contextul punerii în aplicare a regulamentului de bază şi constituie rezultatul unei anchete care s-a desfăşurat în conformitate cu cerinţele de fond şi de procedură prevăzute în regulamentul de bază.

Dispoziţii în vigoare în domeniul propunerii

Au fost instituite măsuri provizorii prin Regulamentul (UE) nr. 446/2011 al Comisiei (JO L 122, 11.5.2011, p. 47).

Coerenţa cu alte politici şi obiective ale Uniunii

Nu este cazul.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRŢILE INTERESATE ŞI EVALUĂRILE IMPACTULUI

Consultarea părţilor interesate

Părţile interesate vizate de procedură au avut posibilitatea de a-şi apăra interesele în cursul anchetei, în conformitate cu dispoziţiile regulamentului de bază.

Obţinerea şi utilizarea expertizei

Nu a fost necesar să se recurgă la expertiză externă.

Evaluarea impactului

Prezenta propunere este rezultatul punerii în aplicare a regulamentului de bază.

Regulamentul de bază nu conţine dispoziţii referitoare la evaluarea generală a impactului, în schimb conţine o listă exhaustivă de condiţii care trebuie analizate.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumatul acțiunii propuse

Propunerea de regulament al Consiliului anexată se bazează pe concluziile definitive în ceea ce privește dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii. Prin urmare, se propune adoptarea de către Consiliu a propunerii de regulament anexate, care ar trebui publicată cel mai târziu la 11 noiembrie 2011.

Temeiul juridic

Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene.

Principiul subsidiarității

Propunerea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii Europene. În consecință, principiul subsidiarității nu se aplică.

Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității din următoarele motive:

Tipul acțiunii este descris în regulamentul de bază menționat anterior și exclude luarea de decizii la nivel național.

Nu sunt necesare indicații privind măsura în care sarcina financiară și administrativă care revine Uniunii, guvernelor naționale, autorităților regionale și locale, operatorilor economici și cetățenilor este limitată la minimum și proporțională cu obiectivul propunerii.

Alegerea instrumentelor

Instrumente propuse: regulament.

Alte instrumente nu ar fi adecvate din următorul motiv:

Alte instrumente nu ar fi adecvate întrucât regulamentul de bază nu prevede alte opțiuni.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are nicio implicație pentru bugetul Uniunii.

2011/0277 (NLE)

Propunere de

REGULAMENT DE PUNERE ÎN APLICARE AL CONSILIULUI

de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumiți alcooli grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene[1] (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9,

având în vedere propunerea prezentată de către Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Măsuri provizorii

(1) Prin Regulamentul (UE) nr. 446/2011[2] (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”), Comisia a instituit o taxă antidumping provizorie asupra importurilor de anumiți alcooli grași și amestecurile lor (denumiți în continuare „FOH”), originari din India, Indonezia și Malaysia (denumite în continuare „țările în cauză”).

(2) Procedura a fost inițiată printr-un aviz de deschidere publicat la 13 august 2010[3], ca urmare a unei reclamații depuse la data de 30 iunie 2010 de către doi producători din Uniune, respectiv Cognis GmbH (Cognis) și Sasol Olefins & Surfactants GmbH (Sasol) (denumiți în continuare „reclamanții”). Aceste două societăți reprezintă o proporție majoră, în acest caz de peste 25 %, din producția totală a Uniunii de produs care face obiectul anchetei.

(3) În conformitate cu considerentul (9) din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2009 și 30 iunie 2010 (denumită în continuare „perioada de anchetă” sau „PA”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între

[1] JO L 343, 22.12.2009, p. 51.
[2] JO L 122, 11.5.2011, p. 47.
[3] JO C 219, 13.8.2010, p. 12.

1 ianuarie 2007 și sfârșitul PA (denumită în continuare „perioada luată în considerare”).

2. Procedura ulterioară

(4) Ulterior comunicării faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora s-a decis instituirea măsurilor antidumping provizorii (denumită în continuare „comunicarea constatărilor provizorii”), mai multe părți interesate și-au exprimat în scris opiniile cu privire la constatările provizorii. Părțile care au adresat o cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate.

(5) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale definitive.

(6) Ulterior, toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a preconizat recomandarea instituirii unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumiți alcooli grași și amestecurile lor originari din India, Indonezia și Malaysia și a perceperii definitive a sumelor impuse sub formă de taxă provizorie (denumită în continuare „comunicarea constatărilor finale”). Tuturor părților li s-a acordat o perioadă în cursul căreia au putut formula observații cu privire la această comunicare finală.

(7) Observațiile orale și scrise prezentate de părțile interesate au fost examinate și luate în considerare după caz.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

1. Produsul în cauză

(8) Astfel cum se menționează în considerentele (10) și (11) din regulamentul provizoriu, produsul în cauză este reprezentat de alcooli grași saturați având lungimi ale lanțului de atomi de carbon de C8, C10, C12, C14, C16 sau C18 (fără a include izomerii cu catenă ramificată), incluzând alcooli grași saturați individuali (denumiți și „monocatenari”) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (categorizate adesea ca C8-C10), amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (categorizate adesea ca C12-C14) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C16-C18, originari din India, Indonezia și Malaysia și încadrându-se în prezent la codurile NC ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 și ex 3823 70 00.

(9) După instituirea măsurilor provizorii, unele părți și-au exprimat nemulțumirea cu privire la ambiguitățile din definiția produsului în cauză. Ele au afirmat că, în conformitate cu avizul de deschidere, numai FOH liniari se încadrează în definiția produsului, excluzând astfel FOH care conțin izomeri cu catenă ramificată sau FOH ramificați. Alte părți au afirmat că este lipsit de sens să se excludă FOH care conțin izomeri cu catenă ramificată produși prin procedeul oxo, deoarece aceștia au aceleași utilizări și concurează pe piață cu FOH liniari.

(10) S-a stabilit că toate tipurile de FOH care fac obiectul prezentei anchete, astfel cum sunt descrise la considerentul (8), în ciuda diferențelor posibile în ceea ce privește materia

primă utilizată pentru producție sau a variațiilor în procesul de producție, au caracteristici fizice, chimice și tehnice de bază identice sau foarte similare și sunt utilizate în aceleași scopuri. Variațiile posibile ale produsului în cauză nu îi modifică definiția de bază, caracteristicile sau percepția pe care diverse părți o au despre el.

(11) Prin urmare, ar trebui menținută decizia provizorie de a exclude FOH care conțin izomeri cu catenă ramificată din definiția produsului, astfel cum este menționată în avizul de deschidere și de a exclude producția de FOH ramificați a acestor societăți din definiția producției UE (inclusiv societățile care produc FOH prin procedeul oxo). În lipsa oricăror alte observații cu privire la produsul în cauză, se confirmă considerentele (10) și (11) din regulamentul provizoriu.

2. Produsul similar

(12) Se reamintește că s-a stabilit în mod provizoriu, la considerentul (13) din regulamentul provizoriu, că FOH liniari și FOH ramificați nu sunt produse similare și, în consecință, datele referitoare la producătorii care produc FOH constituiți din izomeri cu catenă ramificată ar trebui excluse din analiza prejudiciului.

(13) În lipsa oricăror alte observații cu privire la produsul similar, se confirmă considerentele (12) și (13) din regulamentul provizoriu.

C. DUMPINGUL

1. India

1.1. Valoarea normală

(14) În lipsa oricăror observații referitoare la stabilirea valorii normale, se confirmă concluziile provizorii din considerentele (14) – (18) din regulamentul provizoriu.

1.2. Prețul de export

(15) În lipsa oricăror observații referitoare la stabilirea prețului de export, se confirmă constatările provizorii expuse în considerentul (19) din regulamentul provizoriu.

1.3. Comparația

(16) În urma comunicării constatărilor provizorii și definitive, ambii producători-exportatori indieni au reiterat afirmația că vânzările lor către unul din reclamanții inițiali din Uniune în cursul PA nu ar trebui luate în considerare la calcularea marjei de dumping [a se vedea considerentul (22) din regulamentul provizoriu]. Societățile și-au bazat afirmația pe faptul că articolul 9.1 din Acordul antidumping al OMC prevede stabilirea valorii taxei la un nivel egal cu marja de dumping sau cu o parte din aceasta. Producătorii-exportatori indieni au făcut, de asemenea, referire la articolul 2.4 din Acordul antidumping al OMC, în temeiul căruia trebuie efectuată o comparație justă între prețul de export și valoarea normală. Pe această bază, aceștia au afirmat că reclamantul negociase cu ei achiziționarea unor cantități foarte mari la prețuri foarte mici în același moment în care acesta redacta reclamația și că, prin urmare, prețurile practicate în cadrul acestor tranzacții nu fuseseră stabilite corect, motiv pentru care astfel de tranzacții nu ar trebui incluse în calculele referitoare la dumping.

(17) În primul rând, trebuie notat că faptul că Acordul antidumping al OMC permite instituirea unei taxe inferioare marjei de dumping totale nu creează obligația de a institui această taxă. Articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază impune doar obligația de a limita taxa antidumping la un nivel suficient pentru a elimina prejudiciul. În plus, nu a existat nicio dovadă că prețurile nu au fost negociate liber între părți. O examinare a ansamblului achizițiilor realizate de către reclamantul în cauză a arătat, de asemenea, că prețurile negociate de cei doi producători-exportatori indieni au fost conforme cu prețurile stabilite pentru achizițiile de produse comparabile de către reclamantul în cauză de la alți furnizori. În plus, s-a stabilit că reclamantul importa produsul în cauză de la producătorii-exportatori indieni de mai mulți ani și nu doar în cursul PA. De asemenea, un producător-exportator a declarat, în cursul unei audieri prezidate de consilierul-auditor, că prețurile pe care le factura reclamantului în cauză erau mai scăzute din punct de vedere structural, comparativ cu cele facturate altor clienți. În concluzie, nu există nicio dovadă că prețurile nu au fost stabilite în mod echitabil doar pentru că vânzările au fost efectuate către un reclamant și se confirmă faptul că argumentele producătorilor-exportatori sunt respinse.

(18) În urma comunicării constatărilor provizorii și definitive, ambii producători-exportatori indieni au solicitat din nou o ajustare în temeiul conversiei valutare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază, afirmând că rupia indiană (INR) a suferit o apreciere semnificativă față de euro (EUR), începând din noiembrie 2009, ceea ce ar avea un efect de denaturare a calculelor privind dumpingul [a se vedea considerentul (23) din regulamentul provizoriu]. Ambii producători exportatori au recunoscut că prețurile lor de vânzare în cea de-a doua jumătate a PA au fost mai ridicate decât cele din prima jumătate a PA, dar ei au susținut că această tendință a fost datorată exclusiv unei creșteri a costurilor materiilor prime și unei îmbunătățiri generale a condițiilor pieței după încheierea crizei economice și că ea nu reflectă aprecierea rupiei indiene față de euro. În plus, societățile au afirmat că, chiar în cazul în care ar fi în măsură să își ajusteze prețurile în mod periodic și la intervale scurte, ele nu ar putea niciodată să anticipeze exact evoluția cursurilor de schimb pentru o perioadă viitoare.

(19) Ancheta a arătat că, chiar dacă rupia indiană a suferit o apreciere progresivă față de euro în cursul celei de-a doua jumătăți a PA, prețurile de vânzare facturate de către fiecare producător-exportator indian câtorva clienți principali pentru produsele principale au evoluat de fapt de la o lună la alta, în special în cursul celei de-a doua jumătăți a PA. Prin urmare, nu există niciun indiciu conform căruia prețurile de vânzare pentru mărfurile destinate Uniunii nu ar fi putut fi modificate în același timp pentru a reflecta și evoluția cursurilor de schimb în termen de 60 de zile, astfel cum prevede articolul 2 alineatul (10) litera (j) din regulamentul de bază și articolul 2.4.1 din Acordul antidumping al OMC. Întrucât, în mai multe cazuri, prețurile au fost modificate în mod frecvent, orice modificare a cursurilor de schimb ar fi putut, de asemenea, să fie reflectată în acestea. În plus, acest fapt a arătat că piața FOH este, în general, dispusă să accepte schimbările frecvente ale prețurilor. Prin urmare, chiar și în cazul în care prețurile ar fi modificate mai rar, nu există dovezi conform cărora acest fapt nu s-ar datora unei decizii comerciale a părților. Faptul că prețurile pot fi adaptate rapid pentru a reflecta evoluțiile pieței (în acest caz, pretinsele evoluții ale cursurilor de schimb valutar) le-a oferit producătorilor-exportatori indieni posibilitatea de a reflecta aceste modificări în prețurile lor de vânzare, în cazul în care ar fi dorit aceasta, procedând de fapt astfel, în aparență, în mai multe cazuri. Având în vedere cele de mai

sus, o ajustare în temeiul conversiei valutare nu este justificată și argumentele prezentate sunt respinse.

(20) În urma comunicării constatărilor provizorii, un producător-exportator indian a susținut că o autorizație acordată pentru anumite tipuri de produse, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (b) din regulamentul de bază, pentru a ține cont de diferențele între impozitele indirecte, ar fi trebuit acordată, de asemenea, în ceea ce privește produsele și amestecurile cu lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12 și C14, deoarece taxa plătită pentru materiile prime utilizate în aceste produse a fost rambursată la exportul produsului. Cu toate acestea, în cursul anchetei nu a fost prezentată nicio informație care să poată fi verificată la fața locului, ceea ce confirmă faptul că aceste taxe fuseseră, într-adevăr, rambursate ulterior. În urma comunicării constatărilor definitive, societatea a susținut că observațiile sale fuseseră interpretate greșit și că toate materiile prime utilizate pentru fabricarea de produse și amestecuri cu lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12 și C14 fuseseră importate fără taxe vamale. Întrucât în cazul în care aceste materii prime sunt, ulterior, încorporate în produse vândute pe piața internă trebuie să fie plătit un impozit indirect, societatea solicită o ajustare a valorii normale pentru aceste tipuri de produse specifice. Totuși, dovezile prezentate în cursul verificării arată că materiile prime specifice necesare pentru fabricarea de tipuri de produse cu lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12 și C14 și care au fost importate fără taxe vamale în cursul perioadei de anchetă sunt suficiente pentru a produce doar o parte din produsele vândute la export de către societate în cursul PA. Prin urmare, este sigur faptul că cel puțin două treimi din produsul exportat cu lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12 și C14 au fost fabricate utilizând materii prime pentru care fuseseră plătite taxe de import. Deoarece societatea nu a prezentat nicio dovadă care să arate că oricare dintre aceste materii prime importate fără taxe vamale fusese utilizată pentru vânzările la export către UE, și nu pentru vânzările la export către țări terțe, argumentul este respins.

(21) În lipsa oricăror observații referitoare la comparație, se confirmă conținutul considerentelor (20) și (23) din regulamentul provizoriu.

1.4. Marja de dumping

(22) În lipsa oricăror observații referitoare la calcularea marjei de dumping, se confirmă conținutul considerentelor (24) – (26) din regulamentul provizoriu.

(23) Marja de dumping determinată definitiv, exprimată ca procent din prețul net CIF franco frontiera Uniunii înainte de vămuire, este după cum urmează:

Societatea	Marja de dumping definitivă
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Toate celelalte societăți	9,3 %

2. Indonezia

2.1. Valoarea normală

(24) În urma notificării constatărilor provizorii și definitive, un producător-exportator indonezian a afirmat că, la verificarea rentabilității tranzacțiilor, costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale (cheltuielile VAG) nu ar fi trebuit să fie asociate unor tranzacții individuale pe baza cifrei de afaceri și că acest fapt a condus la concluzia că o serie de tranzacții nu erau rentabile. Afirmația a fost examinată, dar s-a constatat că este mai oportun să se coreleze cheltuielile VAG cu tranzacțiile individuale pe baza cifrei de afaceri, dată fiind natura acestor cheltuieli, care sunt legate mai mult de valoare decât de volum. Trebuie remarcat faptul că suma totală a cheltuielilor VAG asociată fiecărui tip de produs rămâne aceeași, indiferent de care anume dintre cele două metode este utilizată pentru corelarea cheltuielilor VAG cu tranzacțiile individuale. În sfârșit, tranzacțiile pentru care producătorul-exportator a contestat rezultatul analizei de rentabilitate au fost reexaminate și s-a confirmat faptul că tranzacțiile nu erau rentabile. Prin urmare, argumentul este respins.

(25) Același producător-exportator indonezian a afirmat, de asemenea, că la stabilirea nivelului de profit utilizat pentru construirea valorii normale nu ar trebui exclus profitul din vânzările considerate ca nefiind efectuate în cursul operațiunilor comerciale normale la nivel de tip de produs, deoarece mai mult de 80% din totalul vânzărilor realizate pe piața internă au fost profitabile. Cu privire la această afirmație, se reamintește că determinarea vânzărilor efectuate în cursul operațiunilor comerciale normale se realizează la nivelul tipurilor de produse, astfel cum se explică în considerentele (29) – (32) din regulamentul provizoriu, deoarece aceasta este cea mai bună modalitate de a asocia cu precizie prețurile de vânzare cu costurile de producție aferente. În plus, articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază nu exclude împărțirea produsului care face obiectul anchetei în tipuri de produse, după caz. Prin urmare, vânzările considerate ca nefiind efectuate în cursul operațiunilor comerciale normale sunt excluse la nivel de tip de produs din calculul profitului utilizat pentru construirea valorii normale. Prin urmare, argumentul este respins.

(26) Același producător-exportator din Indonezia a afirmat, de asemenea, că la calcularea valorii normale pentru anumite tipuri de produse nu a fost efectuată nicio deducere corespunzătoare ajustărilor pentru a readuce valorile normale la nivelul franco fabrică. Argumentul a fost acceptat, iar calculul a fost modificat în consecință.

(27) În lipsa oricăror alte observații referitoare la stabilirea valorii normale, se confirmă concluziile provizorii din considerentele (27) – (33) din regulamentul provizoriu, ținând cont de corecțiile indicate în considerentul (26) de mai sus.

2.2. Prețul de export

(28) În urma comunicării constatărilor provizorii, un producător-exportator din Indonezia a afirmat că nu a fost oferită o justificare nici pentru faptul că prețul stabilit pentru societatea sa importatoare afiliată din Uniune nu a fost considerat fiabil, nici în ceea ce privește construirea prețului de export pentru vânzările respective, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. În această privință, trebuie remarcat faptul că prețurile de transfer între părțile afiliate nu sunt considerate a fi fiabile, deoarece acestea ar putea fi stabilite în mod artificial la niveluri diferite, în funcție de ceea ce ar fi mai avantajos pentru societățile afiliate în cauză. Din acest motiv, construirea prețului de export utilizând, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din

regulamentul de bază, o marjă de profit rezonabilă independentă de profitul real care rezultă din prețurile de transfer evită efectele de denaturare care ar putea rezulta din prețurile de transfer. Prin urmare, afirmația este respinsă.

(29) Pentru vânzările la export către Uniune prin importatori asociați stabiliți în Uniune, în urma comunicării constatărilor provizorii, ambii exportatori indonezieni au afirmat că marja de profit utilizată pentru construirea prețului de export, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, era necorespunzătoare. Ei au afirmat că profitul utilizat în stadiul provizoriu se raporta doar la un singur importator parțial cooperant și nu fusese verificat, acesta nefiind, prin urmare, fiabil. În consecință, ei au sugerat folosirea unei marje de profit de 5%, la fel ca în cazul altor anchete. Având în vedere nivelul scăzut de cooperare din partea importatorilor independenți în cadrul prezentei anchete, argumentul este acceptat și s-a aplicat o marjă de profit de 5%, în conformitate cu nivelurile de profit utilizate în cadrul anchetelor anterioare pentru același sector.

(30) În lipsa oricăror observații referitoare la comparație, se confirmă conținutul considerentelor (34) – (36) din regulamentul provizoriu, ținând cont de corecțiile indicate în considerentul (29) de mai sus.

2.3. Comparația

(31) În urma comunicării constatărilor provizorii, ambii exportatori indonezieni au subliniat că nu ar fi trebuit efectuată nicio ajustare pentru diferențele în comisioane, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i), pentru vânzările efectuate prin intermediul comercianților afiliați respectivi într-o țară terță. Ambele societăți au susținut că societățile lor de producție din Indonezia și comercianții afiliați respectivi din Singapore constituie o entitate economică unică și că comercianții din țara terță acționează în calitate de serviciu de export al societăților lor indoneziene afiliate. Cu toate acestea, în ambele cazuri, vânzările pe piața internă, precum și anumite vânzări la export către țări terțe sunt facturate direct de către producător în Indonezia, iar comercianții din Singapore beneficiază de un comision specific. Pentru una dintre societățile indoneziene, acest comision este menționat într-un contract care se referă doar la vânzările la export. În plus, comercianții din țara terță vând, de asemenea, produse fabricate de alți producători și chiar, într-un caz specific, de producători independenți. În consecință, ambii comercianți afiliați din Singapore au în mod clar funcții similare cu cele ale unui agent care lucrează pe bază de comision. Prin urmare, argumentul este respins.

(32) În urma comunicării constatărilor definitive, guvernul indonezian și un producător-exportator indonezian și-au reiterat afirmația referitoare la o entitate economică unică, menționată în considerentul anterior. Ei au afirmat că, în cauza *Matsushita/Consiliu*[4], Curtea stabilise că faptul că producătorul exercită anumite funcții de vânzare nu înseamnă că o societate de producție și o societate comercială nu pot constitui o entitate economică unică. În plus, ei au afirmat, de asemenea, că vânzările către țări terțe efectuate direct de către exportator, fără intervenția comerciantului stabilit în Singapore nu reprezintă decât un mic procent din vânzările la

[4] Matsushita Electric Industrial Co. Ltd și Matsushita Electric Trading Co. Ltd / Consiliul Comunităților Europene, cauza C-175/87, Hotărârea Curții din 10 martie 1992.

export și că, în hotărârea *Interpipe*[5], Tribunalul de Primă Instanță a considerat că volumele reduse de vânzări efectuate direct de către producător nu puteau susține afirmația conform căreia nu există o entitate economică unică. În cele din urmă, aceștia au susținut că, în cauza *Canon/Consiliu*[6], faptul că o filială de vânzare a acționat, de asemenea, în calitate de distribuitor de produse provenind de la alte societăți nu a afectat constatarea referitoare la o entitate economică unică.

(33) Chiar dacă, în cauza *Matsushita/Consiliu*, Curtea a stabilit că instituțiile aveau dreptul să considere, în acest caz, că un producător formează, împreună cu una sau mai multe societăți de distribuție controlate de el, o entitate economică chiar dacă exercită direct anumite funcții de vânzare, nu rezultă în mod necesar obligația de considera întotdeauna un producător și societățile sale de vânzări afiliate drept o entitate economică unică. În plus, spre deosebire de producătorul-exportator indonezian, producătorul vizat în cauza *Matsushita/Consiliu* nu a efectuat el însuși vânzări directe. În al doilea rând, în hotărârea *Interpipe*, faptul că vânzările directe realizate de producătorul-exportator reprezentau doar un procent limitat din volumul total de vânzări către UE a fost doar unul dintre elementele analizate de Tribunalul de Primă Instanță. Mai important este faptul că Tribunalul a subliniat că aceste vânzări directe au fost realizate către noile state membre și numai pentru o perioadă tranzitorie. Dimpotrivă, în acest caz, dovezile disponibile indică faptul că vânzările efectuate direct de producător către anumite țări terțe nu sunt temporare ci – cel puțin în principiu – structurale, adică permanente. În plus, pentru fiecare producător în cauză, respectivele vânzări reprezintă un procent considerabil din vânzările sale pe plan intern. În sfârșit, în cauza *Canon/Consiliu*, vânzările filialei producătorului-exportator pe piața internă includeau și alte produse care au fost vândute sub un alt nume de marcă, dar care fuseseră totuși produse chiar de către producătorul-exportator. Prin urmare, argumentul este din nou respins.

(34) O societate indoneziană a afirmat, de asemenea, că, chiar dacă noțiunea de entitate economică unică nu ar fi acceptată, Comisia a instituise o „marjă dublă” prin deducerea din prețul de export către clienții independenți din Uniune atât a unui profit pentru importatorul afiliat stabilit în Uniune, cât și a unui comision pentru comerciantul afiliat stabilit în țara terță. Cu toate acestea, cele două elemente au fost luate în considerare în scopuri diferite și au fost deduse separat. Conform explicațiilor din considerentul (28), în cazul vânzărilor la export efectuate prin intermediul importatorilor afiliați stabiliți în Uniune, prețul de export este calculat în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, adică pe baza prețului la care produsele importate sunt revândute prima dată unui cumpărător independent. În aceste cazuri, se efectuează o ajustare pentru a ține cont de profitul rezultat, pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierelor Uniunii. În schimb, comisionul destinat comerciantului afiliat din țara terță a fost dedus în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Prin urmare, argumentul este respins.

(35) Societatea a susținut în continuare că, în cazul în care prețul de export ar trebui ajustat pentru a ține cont de comisionul comerciantului afiliat stabilit în țara terță, în

---

[5] Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT și Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant WATT / Consiliul Uniunii Europene, cauza T-249/06, Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 martie 2009.

[6] Canon Inc / Consiliul Comunităților Europene, cauza C-171/87, Hotărârea Curții din 10 martie 1992.

conformitate cu articolul 2 alineatul (10) litera (i), ar trebui efectuată o ajustare identică a valorii normale, întrucât acest comerciant ar coordona și vânzările efectuate pe piața internă. Cu toate acestea, contractul scris între comerciant și producătorul din Indonezia vizează doar vânzările la export. În plus, vânzările pe piața internă sunt facturate de societatea din Indonezia. Prin urmare, argumentul este respins.

(36) În ceea ce privește ajustarea prevăzută la articolul 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază, se consideră că este oportun să se utilizeze o marjă de profit rezonabilă independentă de profitul real care rezultă din prețurile de transfer, în scopul de a evita orice efecte de denaturare care ar putea rezulta din prețurile de transfer. Prin urmare, marjele efective de profit pentru comercianții din țara terță care au fost utilizate în stadiul provizoriu au fost înlocuite de o marjă de profit de 5%, considerată un profit rezonabil pentru activitățile efectuate prin societățile comerciale din sectorul chimic, astfel cum s-a procedat în cazuri precedente[7].

(37) O altă societate indoneziană a afirmat că Comisia a dedus de două ori cheltuielile cu comisioanele pentru vânzările efectuate prin intermediul importatorului său afiliat din Uniune. Societatea a susținut că, la calcularea prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, a fost efectuată o ajustare privind atât costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale ale importatorului afiliat, cât și cheltuielile cu comisioanele în calitate de cheltuieli de vânzare directă. Întrucât cheltuielile cu comisioanele sunt deja incluse în cheltuielile VAG, ele au fost astfel deduse de două ori. Acest argument a fost considerat justificat, iar calculul a fost modificat în consecință.

(38) O societate și-a reiterat cererea de ajustare în funcție de diferențele legate de caracteristicile fizice, pe baza faptului că exportă către UE produsul în cauză atât sub formă solidă, cât și sub formă lichidă, însă pe piața internă nu îl vinde decât sub formă solidă, iar prețurile pentru acest produs sub formă lichidă sunt mai mici decât cele ale produsului sub formă solidă [a se vedea considerentul (39) din regulamentul provizoriu]. Pentru a-și susține cererea, societatea a prezentat o copie a două facturi corespunzătoare vânzărilor efectuate către alte piețe de export. Totuși, aceste dovezi nu au putut fi verificate în acest stadiu tardiv al procedurii și nu s-a putut stabili nici faptul că diferența evidențiată era aplicabilă în toate cazurile în care existau diferențele de caracteristici fizice menționate anterior. Prin urmare, argumentul este respins.

(39) În urma comunicării constatărilor provizorii, un exportator indonezian a susținut că rata dobânzii utilizată pentru calcularea costurilor de credit ale importatorului său afiliat din Uniune în regulamentul provizoriu a fost disproporționată și a sugerat să se utilizeze o rată a dobânzii bazată pe cifrele publicate pentru perioada de anchetă de către Deutsche Bundesbank. Deoarece rata dobânzii utilizată pentru calcularea costurilor de credit pentru această societate în regulamentul provizoriu s-a bazat pe informațiile comunicate de alte părți și, prin urmare, reflectă situația lor financiară specifică, care nu este în mod necesar aplicabilă importatorului afiliat în cauză, argumentul a fost acceptat, iar calculul a fost modificat în consecință.

---

[7] De exemplu, în cazul politetrafluoroetilenei (PTFE) granulare originare din Rusia și Republica Populară Chineză, JO L 144 8.6.2005, p. 11 și în cel al peroxosulfaților (persulfaților) originari din Statele Unite ale Americii, Republica Populară Chineză și Taiwan, JO L 97, 12.4.2007, p. 6.

(40) În lipsa oricăror alte observații privind comparația, se confirmă constatările provizorii menționate în considerentele (37) – (40) din regulamentul provizoriu, ținând cont de corecțiile indicate în considerentele (36), (37) și (39) de mai sus.

2.4. Marja de dumping

(41) În lipsa oricăror alte observații referitoare la calcularea marjei de dumping, se confirmă conținutul considerentelor (41) și (42) din regulamentul provizoriu.

(42) Marja de dumping determinată definitiv, exprimată ca procent din prețul net CIF franco frontiera Uniunii înainte de vămuire, este după cum urmează:

Societate	Marja de dumping provizorie
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3%
P.T. Musim Mas	5,4%
Toate celelalte societăți	7,3%

3. Malaysia

3.1. Valoarea normală

(43) În urma comunicării constatărilor provizorii, un producător-exportator malaysian a susținut că analiza de rentabilitate efectuată în cadrul evaluării operațiunilor comerciale normale [a se vedea considerentul (46) din regulamentul provizoriu] nu ar fi trebuit să se bazeze pe costul de producție anual mediu ponderat ci, ținând cont de fluctuațiile zilnice ale prețului materiei prime principale, pe costul individual corespunzător fiecărei tranzacții pe piața internă. Cu privire la această afirmație, ar trebui subliniat faptul că utilizarea costului de producție mediu ponderat ca valoare de referință pentru analiza de rentabilitate este o practică constantă a Comisiei. Această metodă a fost adoptată de societatea în cauză în răspunsul său la chestionar și a constituit baza pentru vizita de verificare la fața locului, care a comparat datele comunicate de societate cu registrele contabile ale societății. Cererea de a folosi un cost de producție bazat pe tranzacție, care ar constitui o diferență semnificativă față de practica obișnuită a Comisiei, a fost emisă pentru prima dată în observațiile societății cu privire la documentul conținând constatările provizorii și, prin urmare, cifrele corespunzătoare nu au putut fi verificate la fața locului. De asemenea, trebuie notat faptul că fișele de costuri ale tranzacțiilor individuale prezentate de societate în sprijinul afirmației sale sunt în mare măsură bazate pe estimări și, prin urmare, nu constituie date mai precise și mai reprezentative în materie de costuri decât cele declarate inițial de societate și verificate la fața locului. În sfârșit, trebuie notat faptul că structura noii fișe de costuri furnizate nu permite armonizarea cu partea rapoartelor de gestiune verificată la fața locului. Prin urmare, argumentul este respins.

(44) Exportatorul malaysian care nu a efectuat vânzări pe piața internă [a se vedea considerentul (51) din regulamentul provizoriu] a susținut că sumele corespunzătoare cheltuielilor VAG și profiturilor utilizate pentru calcularea valorii normale nu ar trebui să fie bazate pe media ponderată a sumelor reale stabilite pentru ceilalți doi

producători-exportatori care vând produsul similar pe piața malaysiană. Societatea a susținut că aceste cifre nu sunt reprezentative, întrucât ea utilizează diferite metode de producție care implică diferite materii prime de bază. Cu privire la această afirmație, ar trebui să se reamintească faptul că, la calcularea valorii normale, au fost utilizate costurile de producție proprii ale societății. Numai sumele corespunzătoare cheltuielilor VAG au fost bazate pe cifrele obținute de la ceilalți doi producători-exportatori din Malaysia. Suma corespunzătoare profitului a fost determinată astfel cum se explică în considerentul (45) de mai jos. În al doilea rând, societatea nu a putut explica pretinsul efect al metodei de producție utilizate în ceea ce privește cheltuielile VAG. În plus, trebuie notat faptul că doar o parte limitată a producției societății este bazată pe metoda de producție considerată ca fiind diferită, în timp ce o parte semnificativă a producției este fabricată prin același proces de producție și cu utilizarea acelorași materii prime de bază ca în cazul celorlalți doi producători malaysieni. Prin urmare, se concluzionează că societatea nu a fost în măsură să demonstreze că cifrele folosite nu sunt reprezentative și afirmația sa în acest sens este respinsă.

(45) Același exportator malaysian a susținut, în plus, că, în cazul în care Comisia utilizează totuși datele provenind de la ceilalți doi exportatori cu scopul de a stabili cheltuielile VAG, aceste date ar trebui să se bazeze pe mediile ponderate calculate pentru toate tranzacțiile efectuate pe piața internă de acești producători-exportatori și nu doar pentru tranzacțiile profitabile. În principiu, acest argument a fost acceptat. Prin urmare, în ceea ce privește cheltuielile VAG, se confirmă faptul că cheltuielile VAG medii corespunzătoare tuturor tranzacțiilor efectuate pe piața internă de cei doi producători-exportatori malaysieni au fost utilizate pentru calcularea valorii normale. Cifrele utilizate pentru acest calcul au fost verificate în cursul vizitelor de verificare la sediile societăților malaysiene respective. În ceea ce privește determinarea profitului, trebuie notat faptul că nu a fost posibil să se determine o valoare a profitului pe baza sumelor cuvenite și realizate de ceilalți doi producători-exportatori. Într-adevăr, un astfel de calcul conduce la un rezultat general negativ. În consecință, pe această bază nu au putut fi obținute date privind profitul. În acest sens, afirmația exportatorului malaysian conform căreia o valoare negativă poate fi utilizată ca valoare a profitului pentru construirea valorii normale este respinsă. Într-adevăr, conceptul de profit implică în mod necesar existența unei valori pozitive. S-a luat în considerare, de asemenea, posibilitatea de a stabili valoarea profitului pe baza vânzărilor profitabile ale producătorului-exportator din Malaysia, dar această abordare a fost respinsă deoarece ar fi fost în contradicție cu concluziile OMC în cauza importurilor de lenjerie de pat din bumbac provenind din India[8]. Prin urmare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, calcularea profitului trebuie să se bazeze pe orice altă metodă rezonabilă și, în lipsa oricăror alte date disponibile, rata dobânzii comerciale pe termen lung în Malaysia a fost considerată drept baza cea mai adecvată pentru stabilirea profitului. Această metodă a fost considerată prudentă, rezonabilă și cea mai adecvată în sensul articolului 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază. Trebuie notat faptul că marja de profit stabilită astfel nu depășește profitul realizat de alți producători-exportatori din vânzarea de produse din aceeași categorie generală pe piața internă a țării de origine.

[8] WT/DS141/AB/R, adoptat la 12 martie 2001.

(46) În lipsa oricăror alte observații privind stabilirea valorii normale, se confirmă constatările provizorii menționate în considerentele (44) – (51) din regulamentul provizoriu, ținând cont de corecțiile indicate în considerentul (45) de mai sus.

3.2. Prețul de export

(47) Pentru vânzările la export către Uniune prin importatori afiliați stabiliți în Uniune, în urma comunicării constatărilor provizorii, cei doi exportatori malaysieni au afirmat că marja de profit utilizată pentru construirea prețului de export, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, era necorespunzătoare. Pentru a-și sprijini afirmațiile, una dintre societăți a prezentat cifrele referitoare la rentabilitate înregistrate în cursul PA de către unii dintre comercianții săi europeni independenți. În acest sens, trebuie notat faptul că aceste cifre nu pot fi considerate reprezentative, deoarece activitățile comerciale ale comercianților în cauză acoperă o gamă largă de produse chimice și unul dintre comercianți este, de asemenea, producător. Prin urmare, aceste cifre nu pot fi considerate valori de referință fiabile. A doua societate a afirmat că importatorul său afiliat stabilit în UE nu ar trebui să fie considerat ca fiind distribuitor, ci agent afiliat și, prin urmare, ajustările efectuate pentru cheltuielile VAG și pentru profit la construirea prețului de export nu ar trebui să depășească procentul comisionului acordat în mod normal agenților independenți care își desfășoară activitatea în acest sector. Societatea a transmis, ca elemente de referință, acordurile sale cu agenți independenți. Argumentul a fost dezvoltat după comunicarea constatărilor definitive, susținându-se că, în cauza electrozilor din tungsten[9], profitul realizat de un importator afiliat a fost considerat fiabil și acceptat pentru construirea prețului de export. Ca răspuns la această afirmație, trebuie notat faptul că articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază nu prevede un tratament diferit între importatorii afiliați despre care se presupune că acționează în calitate de distribuitori, pe de o parte, și importatorii despre care se presupune că acționează în calitate de agenți, pe de altă parte. Articolul 2 alineatul (9) privește ajustări pentru a ține cont de toate costurile care survin între import și revânzare, precum și de profit. În plus, trebuie remarcat faptul că ancheta a arătat că societatea afiliată este stabilită în Uniune. Ea gestionează, printre altele, comenzile clienților și facturarea produsului în cauză fabricat de exportatorul său afiliat și este responsabilă de procedurile de vămuire la nivelul UE. Faptul că anumite activități sunt prestate de către exportatorul afiliat înainte de import nu înseamnă că prețul de export nu poate fi reconstruit pe baza prețului de revânzare către primul client independent, efectuând ajustările necesare, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9). Diferențele în funcții pretinse de societate în raport cu alți importatori afiliați sunt în mod normal reflectate în cheltuielile VAG, în cazul în care Comisia a utilizat datele reale a societății. Prin urmare, acest argument nu poate fi acceptat. De asemenea, trebuie notat faptul că, în cauza referitoare la electrozii din tungsten menționată anterior, importatorul afiliat era ulterior integrat în produsul din aval fabricat de grupul afiliat și exercita, de asemenea, alte activități decât cele ale unei societăți comerciale. Prin urmare, pentru o structură atât de complexă, profitul importatorilor independenți a fost considerat ca nefiind suficient de reprezentativ. În acest caz, situația nu este comparabilă cu cea a importatorului afiliat malaysian în cauză, care exercită doar funcții comerciale. Cu toate acestea, din motivele explicate în considerentul (29) de mai sus, marja de profit în cauză este ajustată la 5%. În lipsa oricăror alte observații privind determinarea prețului de export, se confirmă

[9] Regulamentul (CE) nr. 260/2007 al Consiliului din 9.3.2007, JO L 72, 13.3.2007, p. 1, considerentul 25.

constatările provizorii menționate în considerentele (52) – (54) din regulamentul provizoriu, ținând cont de corecțiile indicate mai sus.

3.3. Comparația

(48) În urma comunicării constatărilor provizorii, un exportator malaysian și-a reiterat afirmația [a se vedea, de asemenea, considerentul (57) din regulamentul provizoriu] că importatorul său afiliat din Uniune este, de fapt, serviciul de export al producătorului și că, dacă s-ar efectua ajustări complete pentru cheltuielile VAG și profituri, în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, ar exista deduceri excesive la stabilirea prețului de export franco fabrică. Societatea a susținut că, în caz contrar, ar trebui efectuată o ajustare similară la calcularea valorii normale. Afirmația a fost reiterată în observațiile prezentate după comunicarea constatărilor definitive. Cu toate acestea, nu a fost prezentat niciun argument nou care să modifice constatările în această privință. În special, se reamintește faptul că societatea afiliată a emis facturi pentru clienții din Uniune și a încasat plăți din partea acestora. În plus, se specifică faptul că vânzările realizate de societatea afiliată au inclus o marjă de profit. De asemenea, conturile financiare ale societății afiliate au arătat că aceasta a suportat cheltuieli VAG normale între import și revânzare. Prin urmare, societatea afiliată exercită într-adevăr funcțiile obișnuite ale unui importator. În sfârșit, trebuie notat faptul că producătorul din Malaysia a efectuat, de asemenea, vânzări directe către clienți independenți din Uniune și din alte țări. Cu privire la acest ultim aspect, societatea a făcut referire la hotărârea *Interpipe* invocând argumente similare celor evocate de producătorii-exportatori indonezieni. Din motivele deja explicate în considerentul (33) de mai sus, circumstanțele acestui caz sunt diferite de cele discutate în hotărârea *Interpipe*. În plus, argumentul exportatorului malaysian conform căruia vânzările independente ale societății erau negociate de importatorul său afiliat din UE, care acționa în calitate de serviciu de vânzări la export al societății malaysiene contrazice explicațiile furnizate în timpul vizitei de verificare, când în acest context a fost subliniat, în schimb, rolul esențial jucat de societatea-mamă din Japonia. Constatările menționate anterior conduc la concluzia că ajustarea pentru cheltuielile VAG și profit ar trebui menținută și că nu se justifică nicio ajustare similară pentru calcularea valorii normale.

(49) Aceeași societate a afirmat, de asemenea, că anumite cheltuieli de vânzare ale importatorului său afiliat fuseseră deduse de două ori la reconstruirea prețului de export. Calculele au fost verificate și ajustate în consecință, deoarece această afirmație a fost considerată justificată.

(50) Unul din exportatorii malaysieni a susținut că comparația între valoarea normală și prețul de export nu ar trebui să se bazeze pe tipurile de produse identificate prin numerele de control al produsului („NCP”), ci pe codurile proprii de produse ale societății. Conform afirmațiilor acestei societăți, NCP-urile utilizate în cadrul anchetei nu ar lua suficient în considerare condițiile specifice ale procesului de fabricație și diferențele în ceea ce privește costurile și prețurile. În sprijinul acestei afirmații, societatea a făcut referire la unele dintre produsele sale care au fost fabricate prin utilizarea unor procese de fabricație și a unor materii prime de bază diferite, ceea ce a avut drept rezultat creșterea costurilor unitare de producție. Trebuie notat faptul că această afirmație nu a fost formulată nici în stadiul provizoriu al anchetei, nici în timpul vizitei de verificare la fața locului. În plus, utilizarea codurilor proprii de produse ale societății în acest calcul nu ar soluționa problema metodelor de producție

diferite, întrucât codurile de producție ale aceleiași societăți au fost utilizate, de asemenea, pentru produse fabricate conform unor procese de producție diferite. Prin urmare, argumentul este respins.

(51) În lipsa oricăror observații privind comparația, se confirmă constatările provizorii menționate în considerentele (55) – (58) din regulamentul provizoriu, ținând cont de corecțiile indicate în considerentul (49) de mai sus.

3.4. Marja de dumping

(52) În urma comunicării constatărilor provizorii, un producător malaysian care nu realizase exporturi către UE a formulat observații cu privire la considerentul (60) din regulamentul provizoriu, afirmând că există alți producători ai produsului în cauză în Malaysia. În acest sens, trebuie notat faptul că prezența unui producător suplimentar în Malaysia, care nu realizează exporturi către UE, nu schimbă constatarea privind nivelul de cooperare din Malaysia, deoarece nu a fost prezentată nicio dovadă care să indice că societățile anchetate nu efectuau totalitatea exporturilor produsului în cauză către UE în cursul PA. În plus, același producător malaysian a criticat faptul că producătorii asemenea lui, care nu au realizat exporturi către UE în cursul PA, ar fi supuși nivelului taxei reziduale. În acest sens, trebuie notat faptul că societăților care nu au exportat către UE în cursul PA nu li se poate aplica un nivel individual al taxei. Cu toate acestea, de îndată ce aceste societăți încep să exporte sau încheie o obligație irevocabilă de vânzare către UE, ele pot să solicite o reexaminare în calitate de noi exportatori în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din regulamentul de bază, care poate conduce la o marjă individuală a taxei, dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite la acest articol.

(53) Unul dintre producătorii din Malaysia a susținut că valoarea CIF utilizată ca bază de calcul al procentajului marjei de dumping nu ar trebui să se bazeze pe prețul declarat la vamă, ci ar trebui calculată pornind de la prețul de revânzare, după scăderea tuturor costurilor ulterioare importului în UE. Cu toate acestea, deoarece prețul CIF a fost utilizat ca bază pentru declarațiile de valoare în vamă la frontiera Uniunii și deoarece nu pare să fi fost declarat incorect, același preț trebuie utilizat ca bază de calcul al procentajului marjei de dumping. Societatea a susținut că există un decalaj în timp între livrările corespunzătoare provenind din Malaysia și vămuirea în scopul revânzării în UE. Cu toate acestea, chiar dacă facturile de vămuire sunt emise într-o etapă ulterioară, cu prețuri conforme metodei FIFO de evaluare a stocurilor, calculul valorii în vamă rămâne bazat pe prețul de transfer și nu pe prețul de revânzare. Prin urmare, argumentul este respins.

(54) În lipsa oricăror alte observații referitoare la calcularea marjei de dumping, se confirmă conținutul considerentelor (59) și (60) din regulamentul provizoriu.

(55) Marja de dumping determinată definitiv, exprimată ca procent din prețul net CIF franco frontiera Uniunii înainte de vămuire, este după cum urmează:

Societate	Marja de dumping definitivă
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3%

Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Toate celelalte societăți	5,7 %

D. PREJUDICIUL

1. Observații preliminare

(56) După publicarea regulamentului provizoriu, s-a constatat că trebuiau efectuate corecții minore la cifrele privind consumul, ca urmare a unei erori de redactare, ceea ce a condus la modificări minore în volumul de vânzări, cota de piață a industriei din Uniune și cota de piață a țărilor în cauză. Totuși, aceste corecții nu au un impact semnificativ asupra tendințelor și a concluziilor la care s-a ajuns în ceea ce privește consumul, volumul de vânzări, cota de piață a industriei din Uniune și cota de piață a țărilor în cauză pe piața Uniunii în cursul perioadei luate în considerare.

2. Producția și industria din Uniune

(57) Astfel cum s-a menționat în considerentul (62) din regulamentul provizoriu, s-a constatat că produsul similar era fabricat de cei doi reclamanți și de mici producători din Uniune. Astfel cum s-a menționat în considerentele (11) și (12) de mai sus, producătorii care produc FOH care conțin izomeri cu catenă ramificată au fost excluși din definiția producției de FOH din Uniune. În pofida faptului explicat în considerentul (58) de mai jos, se confirmă definiția industriei din Uniune expusă în considerentele (62) și (63) din regulamentul provizoriu.

(58) Unul dintre cei doi reclamanți a fost preluat de o societate care participă la procedura actuală în calitate de utilizator. Acest reclamant a adoptat o poziție neutră după publicarea regulamentului provizoriu.

(59) Prin urmare, unele părți au pus sub semnul întrebării nivelul sprijinului pentru anchetă, susținând că acest sprijin trebuie menținut pe tot parcursul anchetei.

(60) Analiza acestei afirmații a arătat că reclamantul rămas reprezintă peste 40% din totalul producției din Uniune, adică mai mult de 25% din totalul producției din Uniune și 100% din producătorii de FOH din Uniune care își exprimă susținerea sau opoziția față de reclamație. Prin urmare, limitele de 25% și 50% prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din regulamentul de bază sunt respectate în totalitate și sprijinul pentru anchetă este confirmat.

(61) Unele părți au susținut că, întrucât ambii reclamanți importaseră produsul în cauză în cursul PA, aceștia nu ar trebui să fie considerați ca făcând parte din industria din Uniune. Cu toate acestea, s-a verificat faptul că procentul de produs importat de aceste societăți din țările în cauză nu a fost substanțial în comparație cu producția lor de produs similar. În plus, aceste importuri erau, în principal, de natură temporară. Prin urmare, poate fi confirmat faptul că activitatea de bază a acestor societăți constă în producția și vânzarea produsului similar. În consecință, se confirmă considerentele (62) – (63) din regulamentul provizoriu.

3. Consumul din Uniune

(62) În lipsa unor observații cu privire la consumul din Uniune, se confirmă considerentele (64) – (66) din regulamentul provizoriu.

4. Importurile în Uniune din țările în cauză și subcotarea prețurilor

4.1. 4.1 Cumularea

(63) Mai multe părți au protestat ca urmare a efectuării unei evaluări cumulative pentru cele trei țări în cauză în regulamentul provizoriu. În opinia lor, condițiile pentru cumulare expuse la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază nu au fost îndeplinite. În mod specific, ele au susținut că subcotarea negativă constatată pentru una dintre țări a împiedicat cumularea. În plus, ele au declarat că, în cursul perioadei luate în considerare, volumele de vânzări evoluaseră diferit pentru cele trei țări exportatoare și că materiile prime utilizate în aceste trei țări și accesul la ele au fost, de asemenea, diferite. În sfârșit, s-a menționat că vânzările la export ale uneia din țările în cauză au fost realizate prin intermediul unor societăți afiliate. În opinia lor, au existat condiții de concurență diferite între țările în cauză pe piața Uniunii. Articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază prevede că, în cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor anchete antidumping, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care: (a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3), iar volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil și (b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și condițiile de concurență între produsele importate și produsul similar fabricat în Uniune.

(a) Astfel cum se explică la punctul 4.3.2 din regulamentul provizoriu, volumul importurilor care fac obiectul unui dumping pentru fiecare țară în cauză nu era neglijabil, iar prezența acestor importuri a rămas semnificativă în cursul perioadei luate în considerare.

(b) S-a constatat că condițiile de concurență și prețurile practicate în țările în cauză erau similare în ceea ce privește produsele importate și produsul similar, în special în cursul PA. Astfel cum se explică în considerentul (127) din regulamentul provizoriu, nivelurile de eliminare a prejudiciului stabilite pentru țările în cauză erau semnificativ superioare pragului *de minimis* de 2%. Prin urmare, subcotarea prețurilor nu reflectă exact situația unei piețe cu o concurență reală la nivelul prețurilor. În plus, circuitele de vânzare și tendințele prețurilor pentru fiecare dintre țările în cauză au fost analizate și considerate similare, astfel cum rezultă din tabelul de mai jos. Prețurile de import ale țărilor în cauză au înregistrat o tendință descendentă și au fost deosebit de scăzute în cursul PA, în comparație cu prețurile medii ale industriei din Uniune.

Importuri bazate pe datele Eurostat (ajustate pentru a include doar produsul în cauză)	**2007**	**2008**	**2009**	**PA**

Preț mediu în EUR/tonă (Malaysia)	911	944	799	857
Indice: 2007=100	100	104	88	94
Variație anuală (%)		3,6	-15,4	7,3
Preț mediu în EUR/tonă (Indonezia)	996	1169	899	912
Indice: 2007=100	100	117	90	92
Variație anuală (%)		17,3	-23,1	1,4
Preț mediu în EUR/tonă (India)	997	1141	897	915
Indice: 2007=100	100	114	90	92
Variație anuală (%)		14,4	-21,4	2,1

(64) Prin urmare, se confirmă considerentele (67) – (70) din regulamentul provizoriu.

4.2. Volumul, prețul și cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping, originare din țările în cauză

(65) În lipsa unor observații referitoare la volumul, prețul și cota de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping din țările în cauză, se confirmă considerentele (71) – (73) din regulamentul provizoriu.

4.3. Subcotarea prețurilor

(66) Părțile au susținut că există diferențe în ceea ce privește prețurile materiilor prime între FOH produși din uleiuri și grăsimi naturale și cei produși din surse sintetice, cum ar fi țițeiul sau uleiurile minerale și că ar fi trebuit introdus un criteriu suplimentar privind numărul de control al produsului („NCP”) pentru a ține cont de diferențele privind costul de producție care decurg din diferitele procese de producție. Cu toate acestea, NCP-urile sunt stabilite pe baza caracteristicilor individuale ale fiecărei subcategorii de elemente care se încadrează în definiția produsului în cauză și nu pe baza prețului fiecăruia dintre aceste elemente. În plus, s-a constatat că nu există nicio diferență substanțială în ceea ce privește caracteristicile de bază ale FOH produși din uleiuri și grăsimi naturale și ale celor produși din țiței și uleiuri minerale și că diferența în ceea ce privește costul de producție nu justifică o diferențiere la nivelul NCP. Prin urmare, acest argument este respins.

(67) Anumite părți au susținut că cifra corespunzătoare costurilor ulterioare importului, care reprezintă aproximativ 3% din prețul de import și care a fost utilizată pentru a stabili nivelul de subcotare de către țările în cauză nu a fost clară și nu a părut adecvată în acest caz. Cu toate acestea, informațiile verificate în timpul anchetei au arătat că

părțile importatoare, precum importatorii și utilizatorii trebuiau să plătească această sumă corespunzătoare costurilor ulterioare importului pentru a pune produsul în cauză în liberă circulație pe piața Uniunii. În plus, părțile nu au furnizat nicio dovadă care să indice faptul că aceste costuri ulterioare importului nu au fost stabilite corect în acest caz. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă. Metoda utilizată pentru a calcula subcotarea prețurilor, astfel cum se explică în considerentele (74) și (75) din regulamentul provizoriu, se confirmă.

5. Situația economică a industriei din Uniune

5.1. Observații preliminare

(68) În ciuda schimbării de proprietate menționate în considerentul (58) de mai sus, s-a considerat că datele furnizate de reclamantul care s-a retras și care au fost verificate la sediul acestuia nu ar trebui să fie automat excluse din analiza prejudiciului, deoarece producția sa continuă să facă parte din producția Uniunii.

(69) Unele părți au susținut că unele date furnizate de industria din Uniune, în special cu privire la achizițiile lor de produs în cauză originar din India, Malaysia și Indonezia ar trebui să fie excluse din analiza prejudiciului și din calculul marjei de prejudiciu, deoarece orice prejudiciu presupus referitor la aceste achiziții ar fi autoprovocat. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentul (63) din regulamentul provizoriu, aceste achiziții erau datorate în principal închiderii temporare a uneia dintre unitățile de producție ale unui producător. În plus, aceste achiziții nu au fost substanțiale în comparație cu producția totală a reclamanților. Prin urmare, nu au existat motive întemeiate pentru a exclude achizițiile producătorilor menționați din analiza prejudiciului sau din calculul nivelului de eliminare a prejudiciului.

(70) Observațiile preliminare menționate în considerentul (76) din regulamentul provizoriu sunt confirmate.

5.2. Producția, capacitatea de producție și utilizarea capacității, vânzările și cota de piață

(71) În lipsa oricăror observații privind producția, capacitatea de producție, utilizarea capacității, vânzările și cota de piață ale industriei din Uniune, se confirmă considerentele (77) – (81) din regulamentul provizoriu.

5.3. Prețurile unitare medii ale industriei din Uniune

(72) După publicarea regulamentului provizoriu, s-a constatat că trebuiau efectuate corecții la prețurile unitare medii ale industriei din Uniune, ca urmare a unei erori de redactare. Tabelul de mai jos arată evoluția modificată a prețului unitar al industriei din Uniune în cursul perioadei luate în considerare.

Preț unitar, vânzări în UE către clienți independenți	**2007**	**2008**	**2009**	**PA**
Indice: 2007=100	100	123	102	96
Variație anuală (%)		22,6%	-16,9%	-5,3%

Sursa: răspunsurile la chestionar

(73) Contrar celor menționate în considerentul (84) din regulamentul provizoriu, prețurile industriei din Uniune au scăzut cu 4% în timpul perioadei luate în considerare. Scăderea a fost semnificativă între 2008 și 2009, continuând în cursul PA. În această perioadă, prețurile de vânzare au scăzut cu 22%. Modificarea menționată anterior nu are niciun impact asupra concluziei referitoare la situația economică a industriei din Uniune. În lipsa unor observații cu privire la prețurile unitare medii ale industriei din Uniune, se confirmă considerentele (82) și (83) din regulamentul provizoriu.

5.4. Stocurile, ocuparea forței de muncă, salariile și productivitatea, rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri, creșterea, amploarea marjei de dumping reale

(74) Unele părți au susținut că nu a fost posibil ca industria din Uniune să sufere un prejudiciu, deoarece societățile care fac parte din industria din Uniune sunt integrate vertical și au importat produsul în cauză din țări terțe. Prin urmare, ele au fost în măsură să utilizeze produsul importat pentru producția lor din aval și să-și vândă producția care nu era rentabilă.

(75) Trebuie notat faptul că, în anumite anchete antidumping, producătorii, precum producătorii de oțel și de produse chimice incluși în definiția industriei din Uniune în aceste cazuri au o activitate în aval și că o parte din producția lor de produs în cauză este destinată unei utilizări captive. Cu toate acestea, într-un astfel de caz eventuala existență a unui prejudiciu material pentru industria din Uniune este examinată exclusiv în ceea ce privește producția și vânzările produsului în cauză. În cazul de față, s-a constatat un prejudiciu material în sectorul produsului în cauză, astfel cum se explică în considerentele (77) – (93) din regulamentul provizoriu. Părțile nu au furnizat nicio dovadă care să indice că respectivele constatări formulate în aceste considerente nu sunt corecte și că industria din Uniune nu a suferit un prejudiciu material în cursul PA. Prin urmare, acest argument este respins.

(76) Unele părți au afirmat că închiderea anumitor capacități de producție de către reclamanți a prezentat o imagine înșelătoare a presupusului prejudiciu suferit de aceștia. Ele au susținut că au existat alți producători din Uniune care au contribuit la capacitatea de producție din cadrul UE și că această capacitate de producție a industriei din Uniune a crescut datorită investițiilor în noi capacități. Acesta poate fi considerat cu greu un indiciu al unei industrii prejudiciate. Alte părți au susținut că reducerea investițiilor nu presupune existența unui prejudiciu, ci înseamnă relocalizarea producției în afara UE.

(77) Astfel cum se menționează în considerentul (78) din regulamentul provizoriu, ancheta a stabilit că respectiva capacitate de producție a industriei din Uniune a crescut cu 9% în 2008, dar că ea a scăzut ulterior cu 10%, în cursul PA. Această evoluție este rezultatul deciziilor luate pentru a face față concurenței din partea țărilor în cauză. Închiderile temporare ulterioare au fost datorate, de asemenea, presiunii exercitate de importurile care fac obiectul unui dumping. În ceea ce privește investițiile, în considerentul (89) din regulamentul provizoriu s-a stabilit că investițiile realizate de industria din Uniune în cadrul UE au scăzut cu 35% pe parcursul perioadei luate în considerare. Acesta constituie unul dintre factorii de prejudiciu care au permis să se

concluzioneze, în considerentele (92) și (93) din regulamentul provizoriu, că industria din Uniune a suferit un prejudiciu material în cursul PA.

(78) În lipsa altor observații privind stocurile, ocuparea forței de muncă, salariile și productivitatea, rentabilitatea, fluxul de numerar, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capitaluri, creșterea și amploarea marjei de dumping reale, se confirmă considerentele (85) – (91) din regulamentul provizoriu.

5.5. Evoluții ulterioare perioadei de anchetă

(79) Unele părți au afirmat că nu există nicio dovadă în sprijinul prejudiciului material suferit de industria din Uniune și că retragerea sprijinului pentru anchetă de către unul dintre cei doi reclamanți inițiali a arătat că acesta nu suferea niciun prejudiciu. De asemenea, s-a susținut că indicatorii de prejudiciu referitori la celălalt reclamant nu au arătat existența unui prejudiciu.

(80) Trebuie remarcat faptul că societatea în cauză nu s-au opus anchetei, ci a adoptat o poziție neutră. Prin urmare, astfel cum se explică în considerentul (57) de mai sus, s-a considerat, în continuare, necesar ca ambii producători din Uniune să fie considerați ca făcând parte din industria din Uniune.

(81) S-a afirmat că a existat o creștere semnificativă a prețurilor în perioada ulterioară PA și că aceste evoluții ale prețurilor în perioada respectivă ar fi generat imediat profituri pentru reclamanți, care au anunțat ei înșiși rezultate mai bune în declarațiile lor publice pentru perioada 2010 – 2011.

(82) Unele părți au susținut că a existat o îmbunătățire semnificativă a situației industriei din Uniune în perioada ulterioară PA, subliniind faptul că unele societăți intenționau să construiască noi facilități de producție în UE. S-a afirmat, de asemenea, că, având în vedere recenta creștere a prețurilor de import, măsurile ar trebui să fie suspendate sau instituite sub forma unui preț minim la import (PMI).

(83) Evenimentele survenite după PA nu sunt, în mod normal, luate în considerare într-o anchetă antidumping. În plus, nu există dovezi care să indice că evenimentele menționate ulterioare PA sunt evidente, incontestabile și durabile. În ceea ce privește orice suspendare a măsurilor definitive, aceasta ar trebui să fie examinată în lumina evoluțiilor ulterioare PA care ar fi de natură durabilă.

(84) În ceea ce privește instituirea unui PMI, astfel cum se explică în considerentele (123) – (126) de mai jos, se consideră că circumstanțele nu justifică adoptarea unei astfel de măsuri. Prin urmare, toate argumentele de mai sus sunt respinse.

6. Concluzie privind prejudiciul

(85) Ancheta a confirmat faptul că majoritatea indicatorilor de prejudiciu referitori la industria din Uniune au înregistrat o tendință descrescătoare pe parcursul perioadei luate în considerare. Pe baza celor de mai sus, se confirmă concluzia la care s-a ajuns în considerentele (92) și (93) din regulamentul provizoriu, conform căreia industria din Uniune a suferit un prejudiciu material în cursul PA.

E. LEGĂTURA DE CAUZALITATE

1. Efectul importurilor care fac obiectul unui dumping

(86) O parte a observat că analiza expusă în considerentul (108) din regulamentul provizoriu este eronată, deoarece aceasta pare să facă o legătură între o scădere generală și continuă a consumului și creșterea importurilor, deși, conform afirmațiilor acestei părți, importurile din țările în cauză au evoluat în concordanță cu consumul.

(87) Ar trebui clarificat într-adevăr faptul că, astfel cum s-a menționat în considerentele (64) – (66) din regulamentul provizoriu, consumul total a crescut cu 2% în cursul perioadei luate în considerare. Totuși, aceasta nu contrazice faptul că a existat o creștere generală importantă a volumului și a cotei de piață pentru importurile la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză, pe parcursul perioadei luate în considerare [a se vedea considerentul (96) din regulamentul provizoriu], în timp ce dimensiunea pieței a rămas aproape neschimbată și în timp ce industria din Uniune a pierdut o cotă de piață importantă, în special între 2009 și PA.

(88) Unele părți au afirmat că tendințele importurilor provenite din țările în cauză nu au legătură cu deteriorarea situației economice a industriei din Uniune, în special în ceea ce privește volumul, valoarea și rentabilitatea vânzărilor. Ele susțin că a existat o îmbunătățire a rentabilității industriei din Uniune în 2008, când importurile au crescut, urmată de o scădere semnificativă în momentul în care importurile au rămas stabile.

(89) Contrar afirmației de mai sus, ancheta a revelat o corelație generală între importurile la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune în cursul întregii perioade luate în considerare [a se vedea considerentele (95) – (98) din regulamentul provizoriu]. Ancheta a arătat, de asemenea, că industria din Uniune nu s-a putut redresa în cursul perioadei luate în considerare, din cauza prezenței crescute a importurilor la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii. Prin urmare, argumentul ar trebui respins.

(90) S-a susținut, de asemenea, că au existat diferențe la nivelul tendințelor importurilor în funcție de tipurile de alcool produse de anumiți producători-exportatori și că, în consecință, ar trebui efectuată o analiză separată a prejudiciului pentru acești alcooli. Cu toate acestea, diferitele tipuri incluse în definiția produsului au aceleași caracteristici de bază. Ancheta nu a evidențiat nicio diferență substanțială între FOH fabricați pornind de la materii prime diferite. Prin urmare, nu există motive care să justifice, în acest caz, efectuarea unei analize separate a tendințelor pentru fiecare tip de alcool.

(91) S-a susținut, de asemenea, că prejudiciul nu ar putea fi atribuit Indiei, deoarece importurile sale nu au crescut în cursul perioadei luate în considerare, în special atunci când nu sunt luate în considerare achizițiile efectuate de reclamanți. Cu toate acestea, s-a constatat că importurile din India erau efectuate la prețuri de dumping pe piața Uniunii și că marja de prejudiciu era cu mult superioară nivelului *de minimis* de 2%. În plus, astfel cum se explică în considerentele (63) – (65) de mai sus, condițiile prealabile unei evaluări cumulative pentru țările în cauză erau îndeplinite. Prin urmare, acest argument ar trebui respins.

(92) S-a afirmat, de asemenea, că prejudiciul nu a putut fi atribuit societăților a căror marjă de subcotare individuală era negativă și, din același motiv, nici ansamblului importurilor provenite din Indonezia.

(93) Astfel cum se explică în considerentele (63) – (65) de mai sus, toate condițiile prealabile unei evaluări cumulative a importurilor în cauză erau îndeplinite. În consecință, efectele importurilor la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză asupra industriei din Uniune au fost evaluate împreună, în scopul analizării prejudiciului și a cauzei sale. În plus, absența subcotării nu exclude existența unui prejudiciu material cauzat industriei din Uniune. Într-adevăr, astfel cum se explică în considerentele (124) – (127) din regulamentul provizoriu, s-a constatat că prețul practicat de industria din Uniune nu era suficient pentru a acoperi toate costurile de producție și pentru a realiza marja de profit rezonabilă pe care ar fi putut să o obțină în lipsa importurilor la prețuri de dumping în cursul PA. Prin urmare, acest argument este respins.

(94) În lipsa oricăror alte observații referitoare la efectele importurilor care fac obiectul unui dumping, se confirmă considerentele (95) – (98) din regulamentul provizoriu.

2. Efectele altor factori

(95) Mai multe părți au susținut că adevărata cauză a prejudiciului suferit de industria din Uniune ar trebui să fie atribuită crizei financiare, întrucât principalul prejudiciu suferit de această industrie a fost cauzat atunci când importurile din țările în cauză s-au stabilizat. De asemenea, s-a menționat că deteriorarea rentabilității industriei din Uniune a fost similară cu cea observată în cazul altor societăți care își desfășoară activitatea în sectorul chimic.

(96) Criza a avut o influență asupra performanței industriei din Uniune. Tendințele factorilor cauzatori de prejudiciu, precum utilizarea capacităților și volumul vânzărilor arată că situația industriei din Uniune s-a deteriorat din cauza crizei și s-a îmbunătățit într-o oarecare măsură datorită redresării pieței. Cu toate acestea, ancheta a arătat că această îmbunătățire nu a permis redresarea industriei din Uniune, care s-a aflat într-o situație economică foarte diferită de cea existentă la începutul perioadei luate în considerare. În plus, astfel cum s-a menționat în considerentul (89) de mai sus, anul 2008, chiar înainte de începutul crizei financiare, a fost anul cu cea mai mare creștere a importurilor la prețuri de dumping provenind din țările în cauză și cu cea mai mare scădere a volumului vânzărilor industriei din Uniune. După anul respectiv, industria din Uniune nu s-a redresat și importurile care fac obiectul unui dumping au continuat să fie prezente în mod masiv pe piața Uniunii. Din aceste motive, este clar faptul că, indiferent de alți factori, importurile care fac obiectul unui dumping au contribuit în mare măsură la prejudiciul material suferit de industria din Uniune în cursul PA. Prin urmare, acest argument este respins.

(97) Mai multe părți au susținut, de asemenea, că adevărata cauză a pretinsului prejudiciu suferit de industria din Uniune a fost reprezentată de importurile din alte țări terțe, de scăderea cererii, de creșterea prețurilor materiilor prime și de lipsa unui acces corespunzător la acestea, de deciziile strategice greșite luate de industria din Uniune, de presiunea concurențială de pe piața din aval, de scăderea producției produsului în cauză destinat utilizării captive, de evoluția generală a condițiilor pieței și de situația concurențială de pe piața Uniunii.

(98) Este demn de menționat faptul că părțile menționate mai sus nu au fost în măsură să își justifice afirmațiile și să demonstreze că alți factori, pe lângă importurile la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză au fost de natură să rupă legătura de cauzalitate dintre prejudiciul suferit de industria din Uniune și importurile care fac obiectul unui dumping.

(99) Unele părți au susținut că Comisia nu a examinat impactul potențial al vânzărilor de FOH ramificați asupra vânzărilor produsului în cauză realizate de industria din Uniune și nici efectele lor asupra situației sale economice. Ancheta s-a concentrat asupra produsului, astfel cum este definit în considerentele (8) – (12) și niciuna dintre părți nu a furnizat date fiabile, care să permită evaluarea eventualul impact negativ al FOH ramificați asupra situației economice a industriei din Uniune. Prin urmare, acest argument este respins.

(100) În lipsa oricăror observații referitoare la efectele altor factori, se confirmă considerentele (99) – (106) din regulamentul provizoriu.

3. Concluzie privind legătura de cauzalitate

(101) Ancheta nu a demonstrat existența altor factori, pe lângă importurile la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping provenite din țările în cauză, care ar fi fost de natură să rupă legătura de cauzalitate dintre prejudiciul material suferit de industria din Uniune și importurile care fac obiectul unui dumping.

(102) În lipsa oricăror observații referitoare la concluzia privind legătura de cauzalitate, se confirmă considerentele (107) – (110) din regulamentul provizoriu.

F. INTERESUL UNIUNII

1. Industria din Uniune

(103) În lipsa oricăror observații privind interesul industriei din Uniune, se confirmă considerentele (112) și (113) din regulamentul provizoriu.

2. Importatorii

(104) În lipsa unor observații privind interesul importatorilor, se confirmă considerentele (115) și (116) din regulamentul provizoriu.

3. Utilizatorii

(105) Se reamintește faptul că, pentru a evalua impactul posibil al măsurilor antidumping asupra utilizatorilor din Uniune, ancheta s-a concentrat în principal asupra datelor agregate furnizate de către cinci mari societăți utilizatoare vizitate în stadiul provizoriu.

(106) Pe această bază, s-a constatat provizoriu că ponderea costului produsului în cauză în costul total al producției pentru acest grup a fost semnificativă și a variat între 10% și 20%, în funcție de produsul final. Cu toate acestea, datele disponibile au fost revizuite și, conform unor calcule noi și în urma corectării unor cifre, această pondere se situează între 15% și 25%. În mod similar, marja medie a profitului în industria care

folosește produsul în cauză a fost apreciată la aproximativ 6%, pentru grupul celor cinci societăți vizitate; noile calcule arată o marjă medie a profitului mai ridicată, de aproximativ 7,5%. În sfârșit, cota medie a întreprinderilor care folosesc produsul în cauză în ansamblul întreprinderilor a fost, de asemenea, corectată. Ea a fost apreciată provizoriu la aproximativ 22% și, conform unor noi calcule, a fost reevaluată la 25%.

(107) După publicarea regulamentului provizoriu, o serie de utilizatori au reacționat și au formulat observații cu privire la comunicarea constatărilor finale. Ei au contestat alegerea celor cinci societăți utilizatoare menționate în considerentul (118) din regulamentul provizoriu, susținând că datele folosite pentru a evalua impactul posibil al măsurilor asupra industriei utilizatoare nu ar fi fost transparente și că părțile care au furnizat aceste date nu erau nici reprezentative, nici suficient de numeroase. S-a susținut faptul că analiza ar trebui să țină cont de datele furnizate de toți utilizatorii care au cooperat în cadrul anchetei.

(108) Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentele (117) și (118) din regulamentul provizoriu, cele 21 de societăți care au cooperat reprezintă împreună aproximativ 25% din totalul achizițiilor produsului în cauză în UE în cursul PA, în timp ce cele cinci societăți utilizate pentru a evalua interesul utilizatorilor au reprezentat aproximativ 18% din aceste achiziții, respectiv 72% din achizițiile produsului în cauză efectuate de utilizatori care au cooperat. Pe lângă faptul de a fi reprezentativi în ceea ce privește volumul achizițiilor produsului în cauză, acești cinci utilizatori reprezintă foarte bine diferitele sectoare de activitate ale industriei utilizatoare. Într-adevăr, cele cinci societăți vizitate constituie un grup eterogen, care include nu numai producătorii care reprezintă primii utilizatori, respectiv producătorii de agenți tensioactivi, ci și utilizatorii de agenți tensioactivi și alți utilizatori din aval.

(109) Cu toate acestea, a fost efectuată o analiză mai extinsă luând în considerare toate informațiile furnizate de utilizatorii care au cooperat. În special, a fost realizată o evaluare specifică a impactului posibil al taxelor antidumping asupra producătorilor de agenți tensioactivi în calitate de grup separat, deoarece acest grup ar putea fi cel mai afectat de instituirea măsurilor. O altă analiză separată a fost efectuată pentru un al doilea grup de utilizatori, format din toate celelalte societăți utilizatoare care au cooperat în cadrul anchetei.

(110) A fost realizată o simulare care a evaluat efectul potențial al unei taxe medii de 5% asupra importurilor de FOH mai întâi asupra tuturor utilizatorilor care au cooperat și apoi asupra celor două grupuri separate. Rezultatul acestei simulări a arătat că impactul final al acestei taxe medii asupra costului de producție total al întreprinderilor care folosesc produsul în cauză ar fi de aproximativ 0,09% pentru toți utilizatorii, în timp ce impactul aceleiași taxe asupra produsului din aval, în compoziția căruia intră produsul în cauză, ar fi de aproximativ 0,05% pentru grupul producătorilor de agenți tensioactivi și de aproximativ 0,29% pentru cel de-al doilea grup de societăți.

(111) Analiza a arătat, de asemenea, că producătorii de agenți tensioactivi au realizat marje de profit mai scăzute în sectoarele care utilizează produsul care face obiectul anchetei; totuși, acest grup a importat din țările în cauză doar aproximativ 2,6% din totalul achizițiilor sale de produs care face obiectul anchetei în cursul PA. În plus, sectorul agenților tensioactivi care utilizează FOH reprezintă aproximativ 24% din cifra de afaceri totală a acestor societăți. Prin urmare, chiar și cu aplicarea unei taxe antidumping medii de 5%, impactul final al produselor (inclusiv produsul care face

obiectul anchetei) asupra costului de producție este foarte limitat și chiar neglijabil în ceea ce privește rentabilitatea lor globală.

(112) Unii producători de agenți tensioactivi au susținut totuși că taxele antidumping îi vor împiedica să își achiziționeze liber materiile prime, creând astfel o denaturare în cadrul segmentului lor de piață.

(113) Astfel cum se menționează în considerentul (120) din regulamentul provizoriu, nivelul taxelor antidumping și impactul posibil asupra industriei utilizatoare și asupra pieței din aval nu creează obstacole importante în calea importurilor produsului în cauză. Ancheta a confirmat că taxele antidumping definitive nu ar fi putut crea o denaturare pe piața din aval. În același timp, nu ar trebui să fie dificil pentru producătorii de agenți tensioactivi să repercuteze această creștere relativ redusă a costurilor în prețul final al produselor lor. Prin urmare, afirmațiile conform cărora taxele antidumping ar genera denaturări pe piața din aval sunt respinse.

(114) După comunicarea constatărilor definitive, unii utilizatori au afirmat că producătorii din Uniune refuzaseră să le furnizeze bunuri și că au existat puține opțiuni de aprovizionare. Cu toate acestea, astfel cum se menționează în considerentul (120) din regulamentul provizoriu, nivelul relativ scăzut al măsurilor propuse nu ar trebui să împiedice posibilitatea de a importa produsul în cauză. În plus, producătorii din Uniune nu și-au exploatat la maximum capacitatea de producție în cursul perioadei luate în considerare. De altfel, este posibil să se importe produsul și din alte țări terțe care nu sunt supuse măsurilor, iar cifrele furnizate de Eurostat pentru importurile de FOH din restul lumii după PA arată că aceste importuri sunt în creștere, indicând că presupusul risc de oprire a aprovizionării este nefondat. În consecință, acest argument a fost respins.

(115) Unele asociații ale utilizatorilor, care nu s-au făcut cunoscute în termenul prevăzut la punctul 5.3 din avizul de deschidere, au susținut că punctele lor de vedere, în special cu privire la posibilul impact al măsurilor asupra întreprinderilor mici și mijlocii și asupra sectoarelor specifice, nu au fost reflectate în evaluarea interesului Uniunii. Totuși, este demn de menționat că toate observațiile formulate de către aceste asociații au fost luate în considerare în cadrul prezentei anchete. În plus, după cum este menționat la considerentul (109) de mai sus, evaluarea interesului Uniunii a luat în considerare toate informațiile transmise de utilizatorii cooperanți. Prin urmare, acest argument a fost respins.

(116) Câteva părți au susținut că durata măsurilor, în cazul în care acestea ar fi fost impuse, ar trebui limitată la o perioadă maximă de doi ani. Conform regulamentului de bază, o măsură antidumping definitivă se impune, în mod normal, pe o durată de cinci ani. Deoarece niciuna dintre părți nu a demonstrat că o perioadă de doi ani ar fi suficientă pentru a contracara prejudiciul cauzat de dumping, astfel cum se cere la articolul 11.1 din regulamentul de bază, pare să nu existe niciun motiv valabil pentru a devia de la durata standard a perioadei de valabilitate a măsurilor. Prin urmare, acest argument a fost respins.

(117) În lipsa oricăror alte observații privind interesul utilizatorilor, se confirmă faptul că instituirea măsurilor definitive asupra importurilor produsului în cauză nu ar fi împotriva interesului Uniunii. Prin urmare, se confirmă considerentele (117) – (121).

4. Concluzie privind interesul Uniunii

(118) Pe baza celor menționate anterior, se poate confirma concluzia expusă în considerentul (122) din regulamentul provizoriu. Nu există motive întemeiate împotriva instituirii de măsuri antidumping definitive asupra importurilor de FOH provenind din țările în cauză.

G. MĂSURI ANTIDUMPING DEFINITIVE

1. Nivelul de eliminare a prejudiciului

(119) Se reamintește că marja de profit utilizată pentru a calcula obiectivul de profit în stadiul provizoriu a fost de 7,7%. Reclamanții au susținut că un obiectiv de profit de 15% ar fi mai adecvat. În acest sens, trebuie notat faptul că ei nu au reușit să prezinte dovezi verificabile în sprijinul afirmației că obiectivul de profit a fost prea scăzut. Prin urmare, se propune confirmarea obiectivului de profit provizoriu de 7,7%, bazat pe marja de profit obținută pentru întreaga activitate referitoare la alcooli a unuia dintre reclamanți în ultimul său an profitabil, înainte de creșterea importurilor la prețuri reduse care fac obiectul unui dumping.

(120) Anumite părți au susținut că o marjă de 7,7% nu era realistă, fiind prea ridicată. Ele au sugerat folosirea unei marje de profit mai scăzute, între 3% și 5%, pentru a stabili nivelul de eliminare a prejudiciului. Totuși, acest argument nu a fost susținut de nicio dovadă care să arate că profitul propus era cel pe care industria din UE îl putea obține în lipsa importurilor la prețuri de dumping pe piața Uniunii și, prin urmare, nu a fost acceptat.

(121) Anumite părți au afirmat că Comisia a stabilit greșit nivelul de eliminare a prejudiciului pe baza marjei de subcotare a prețurilor indicative, deși ar fi trebuit să utilizeze marja de subcotare a prețurilor efective. În cazul de față, marja de subcotare a prețurilor efective nu a fost considerată o bază corespunzătoare pentru a stabili nivelul de eliminare a prejudiciului pentru industria din Uniune, deoarece ea nu ar reflecta nivelul de preț care ar putea fi obținut în lipsa importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(122) Pe această bază, marjele de prejudiciu provizorii, exprimate ca procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, astfel cum se indică în considerentul (127) din regulamentul provizoriu pot fi confirmate.

2. Măsuri definitive

2.1. Forma măsurilor definitive

(123) Astfel cum s-a menționat în considerentele (79) – (84) de mai sus, anumite părți au afirmat, printre altele, că măsurile actuale ar trebui suspendate deoarece evenimentele ulterioare PA și referitoare la creșterea prețului produsului în cauză pe piața Uniunii au fost evidente, incontestabile și durabile. Ele au susținut, de asemenea, că eventualele măsuri definitive nu ar trebui să ia forma unei taxe *ad valorem*, ci ar trebui instituite mai degrabă sub forma unui PMI.

(124) Se consideră totuși că, în acest caz specific, circumstanțele nu sunt de natură să justifice instituirea unui preț minim la import. Această formă a măsurii ar putea fi

eludată cu ușurință, având în vedere natura produsului în cauză și structurile corporative complexe ale exportatorilor în cauză.

(125) Se admite totuși că există o anumită sensibilitate a prețului pe piața produsului în cauză și că, prin urmare, ar fi rezonabil să se minimizeze impactul măsurilor definitive asupra utilizatorilor din Uniune în cazul unor eventuale creșteri semnificative ale prețului produsului în cauză. În consecință, se consideră oportună modificarea formei măsurilor definitive, din taxe *ad valorem* în taxe specifice.

(126) Această formă a măsurilor ar trebui să limiteze într-o oarecare măsură un eventual impact negativ nedorit asupra utilizatorilor, în cazul în care prețurile ar crește în mod semnificativ și rapid. Dacă, pe de altă parte, prețurile ar scădea, taxele specifice ar garanta totuși o protecție suficientă a producătorilor din Uniune. Taxele specifice se bazează pe valorile CIF ale exporturilor către UE ale societăților care au cooperat în cursul PA, convertite în EUR pe baza cursurilor de schimb lunare, înmulțite cu nivelul marjei celei mai scăzute (de dumping sau de prejudiciu), în conformitate cu regula celei mai reduse taxe.

(127) În acest sens, doi producători-exportatori au susținut că ar trebui utilizat cursul de schimb mediu anual în locul cursului de schimb lunar. Cu toate acestea, se remarcă faptul că, în conformitate cu practica standard, orice conversie a valutelor în cadrul anchetelor antidumping este efectuată pe baza cursurilor de schimb lunare. Acesta a fost cazul și pentru prezenta anchetă. Prin urmare, argumentul a fost respins.

(128) Reclamantul a susținut că atunci când s-au stabilit taxele specifice ar fi trebuit să fie utilizate prețurile actuale pentru FOH și nu valorile CIF din cursul PA. Este demn de menționat că taxele specifice sunt stabilite pe baza calculelor referitoare la dumping și prejudiciu aferente PA. Nu au fost puse la dispoziție argumente justificate pentru a calcula taxele specifice în acest caz pentru o perioadă ulterioară PA. Prin urmare, acest argument a fost respins.

2.2. Instituirea măsurilor definitive

(129) După publicarea măsurilor provizorii, a apărut un producător-exportator potențial, care a afirmat că nivelul taxei reziduale ar trebui să fie stabilit la nivelul celei mai ridicate taxe instituite, și nu la nivelul celei mai ridicate marje de dumping constatate pentru Indonezia. Cu toate acestea, taxa reziduală se stabilește la nivelul marjei reziduale de dumping sau de prejudiciu, prin aplicarea regulii celei mai reduse taxe. Prin urmare, argumentul este respins.

(130) Luând în considerare cele menționate mai sus, se consideră că, în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui să se instituie măsuri antidumping definitive pentru importurile produsului în cauză la nivelul marjei celei mai scăzute (de dumping sau de prejudiciu), în conformitate cu regula celei mai reduse taxe.

(131) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora se intenționa recomandarea instituirii de măsuri antidumping definitive. Părților li s-a acordat, de asemenea, o perioadă în cursul căreia au avut posibilitatea de a prezenta observații în urma acestei comunicări finale. Observațiile transmise de părți

au fost atent examinate și, acolo unde a fost cazul, constatările au fost modificate în consecință.

(132) Taxele antidumping definitive propuse sunt următoarele:

Țara	Societatea	Taxa antidumping specifică definitivă (EUR/tonă, netă)
India	VVF Limited	46,98
	Toate celelalte societăți	86,99
Indonezia	P.T. Musim Mas	45,63
	Toate celelalte societăți	80,34
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Toate celelalte societăți	61,01

(133) Nivelurile taxelor antidumping atribuite fiecărei societăți menționate în prezentul regulament se aplică numai importurilor de produs în cauză fabricat de aceste societăți și, prin urmare, de entitățile juridice specifice menționate. Importurile produsului în cauză fabricat de orice altă societate ale cărei denumire și adresă nu sunt menționate în mod specific la articolul 1, inclusiv de către entitățile afiliate societăților specific menționate, nu pot beneficia de aceste niveluri și urmează să facă obiectul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți”.

(134) Orice cerere de aplicare a acestor niveluri individuale ale taxei antidumping (de exemplu, în urma unei schimbări de denumire a entității sau în urma creării de noi entități de producție sau de vânzare) ar trebui adresată de îndată Comisiei[10] și trebuie să conțină toate informațiile utile privind, în special, orice modificare a activităților societății legate de producție, de vânzări interne și de vânzări la export care rezultă, de exemplu, în urma acestei schimbări de denumire a entității sau în urma creării acestor noi entități de producție sau de vânzare. După caz, prezentul regulament va fi modificat în consecință prin actualizarea listei de societăți care beneficiază de niveluri individuale ale taxei antidumping.

[10] Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, NERV-105, 1049 Bruxelles, BELGIA.

3. Angajamente

(135) Un producător-exportator indian, precum și un producător-exportator malaysian, împreună cu importatorul său afiliat, au oferit un angajament de preț în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază. Ambele oferte de angajament vizau un număr mare de grupe de produse (determinate prin specificațiile chimice), fiecare grupă fiind supusă unui preț minim la import (PMI) diferit, cu diferențe de preț între grupe de până la 25% pentru exportatorul malaysian și de până la 100% pentru exportatorul indian. În plus, prețurile au variat până la 20% în cadrul diferitelor grupe, ceea ce a determinat un risc foarte ridicat de compensare încrucișată. S-a remarcat, de asemenea, că oferta exportatorului indian nu a abordat problema volatilității prețurilor produsului în cauză. Au fost identificate riscuri suplimentare de compensare încrucișată în cazul exportatorului malaysian și al importatorului său afiliat din Uniune, care nu a obținut produsul în cauză doar de la exportatorul malaysian, ci și de la alți furnizori. În sfârșit, ar fi dificil pentru autoritățile vamale să stabilească specificațiile chimice ale produsului fără o analiză individuală, monitorizarea devenind astfel foarte dificilă, dacă nu chiar imposibilă. Prin urmare, ofertele de angajament au fost respinse. Ca urmare a propunerii de a modifica forma măsurilor, un producător-exportator a modificat oferta sa de angajament, sugerând un PMI mediu pentru toate grupurile de produse, susținând că nu va mai exista niciun risc de compensare încrucișată. Celălalt producător-exportator și-a menținut oferta. Cu toate acestea, dat fiind numărul de tipuri de produse și variația de preț dintre ele, un PMI ar compromite complet eficacitatea măsurilor. În plus, structura societăților și a ofertelor lor, schițată mai sus, continuă să constituie un obstacol pentru acceptarea unei oferte. Regimul de raportare și de prețuri sugerat de către un exportator nu se adresează respectivelor preocupări și, în orice caz, ar face ca monitorizarea să fie foarte dificilă, dacă nu chiar imposibilă. În consecință, ofertele de angajamente nu pot fi acceptate.

4. Perceperea definitivă a taxelor antidumping provizorii

(136) Având în vedere amploarea marjelor de dumping constatate, precum și nivelul prejudiciului adus industriei Uniunii, se consideră necesară perceperea definitivă a sumelor impuse cu titlu de taxă antidumping provizorie, instituită prin regulamentul provizoriu, în limita taxelor definitive instituite. În cazul în care taxele definitive sunt mai mici decât taxele provizorii, sumele impuse provizoriu care depășesc nivelul taxelor definitive antidumping vor fi returnate.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de alcooli grași saturați având lungimi ale lanțului de atomi de carbon de C8, C10, C12, C14, C16 sau C18 (fără a include izomerii cu catenă ramificată), incluzând alcooli grași saturați individuali (denumiți și „monocatenari”) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (categorizate adesea ca C8-C10), amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (categorizate adesea ca C12-C14) și amestecuri care conțin predominant o combinație de lanțuri de atomi de carbon având lungimea de C16-C18, originari din India, Indonezia și Malaysia și încadrându-se în prezent

la codurile NC ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 și ex 3823 70 00 (codurile TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 și 3823 70 00 91).

2. Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile de mai jos se stabilește după cum urmează:

Țara	**Societatea**	**Taxa antidumping definitivă (EUR/tonă, netă)**	**Cod adițional TARIC**
India	VVF Ltd, Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	Toate celelalte societăți	86,99	B999
Indonezia	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Toate celelalte societăți	80,34	B999
Malaysia	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Toate celelalte societăți	61.01	B999

3. În cazurile în care bunurile s-au deteriorat înainte de punerea în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat proporțional pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar[11], nivelul taxei antidumping, calculat pe baza sumelor menționate anterior, este redus proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit.

4. Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

[11] JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

Articolul 2

Sumele impuse sub formă de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului (UE) nr. 446/2011 al Comisiei privind importurile de anumiți alcooli grași și amestecurile lor originari din India, Indonezia și Malaysia se percep definitiv. Sumele impuse care depășesc nivelurile taxei antidumping definitive se returnează.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la

Pentru Consiliu,

Președintele

[...]